

Popotovanje od u ilnice do vrha Triglava ... in naprej

Pet zgodb ob zaključku akcije "Z druščinami osvojimo Triglav 2012".

Utrinek 1

Zame je bil letoznji vzpon na Triglav šivljenjskega pomena iz najmanj treh razlogov:

- izpolnila sem obljubo, ki sem jo pred dobrim letom dala svoji hčerki in vnukinjama, da jih za svojo 60. letnico "peljem" na Triglav. To je bil njihov prvi, moj pa zadnji vzpon na našega očaka,
- po dveh operacijah, ki sem jih prešivela ob koncu lanskega leta in teški bolezni, sem kljub težavam, ki sem jih imela, dokazala sebi in drugim, da zmorem premagati bolezen in sebe,
- s svojim obiskom Triglava sem se poklonila tudi prijateljici, s katero smo pred 10 leti skupaj obiskovali hribe, potem pa je pred nekaj leti, stara komaj 45 let, podlegla hudi bolezni. Njen pepel so tisto leto 11. februarja raztresli s Triglava.

Moj in naz podvig nikakor ne bi bil mogoč brez društva GORSKA ROŽA, ki vsako leto vodi društvene na Triglav. Ko sem se prijavljala, sem bila malo negotova, če jaz, kot 60-letnica, sploh sodim med klase našega društva. Toda v silni želji za doseg cilja, me je tudi ta negotovost kmalu minila. Skupaj s skupino smo prešiveli sedem nepozabnih mesecev, bodisi v hribih ali pa na raznih zanimivih predavanjih in drugih skupnih dejavnostih. Med nami so se stkale prijateljske vezi, ki, upam, ne bodo pretrgane.

Posebno pohvalo in občudovanje pa pridam do organizatorja Toneta in sodelavcev Frenka, Milke in Tine, ki so nas sprejeli v vsej naši različnosti in bili vedno kot strpni do vseh naših napak in posebnosti. Z neizmerno toplino, dobroto in ljubeznijo so skrbeli za nas vse, za prav posebno pa za naše otroke. Hvala vam!

Utrinek 2

Akcija in "skriti" namen le te, ki se skriva popolnoma drugje, kot le v osvojitvi Triglava, se mi zdi enkratna, resni no. Od za etka, pa do konca sem se je sama lotila zelo resno, saj sem vedela, da mi je pisana na kožo. Zelo sem bila vesela, ko sem s asoma opazila tudi mala dva, da sta se lepo vOivela v dru0bo, bila komunikativna, vesela, razigrana ... pa zdrava otroka, ki v Oivljenju potrebujeta le veliko ljubezni, pa akcije, zporta. Tekom izletov, kjer smo se spoznavali z ostalimi udele0enci, sem za utila pravo energijo, veselje do dru0enja z ljudmi, ki te sicer ne spremljajo na vsakem dnevnem koraku, do0ivijo pa s teboj lepe trenutke, ki ostanejo v spominu. Izbor izletov mi je bil zelo vze , tudi zato, ker sem nekatere poti tudi sama prvi spoznavala. Nikoli ne bom pozabila vzpona na Nanos in zaklju ek poti pred Predjamskim gradom. Kljub slabemu vremenu, ali pa ravno zato, mi bo ostal za vedno v lepem spominu. Prepri ana sem, da nih e od udele0encev ne bi nikoli sam izbral in zaklju il omenjene poti tako, kot smo jo mi, pri gradu; pot po gozdu, z zavestjo, da nas lahko v naslednjem trenutku ujame nevihta, je kar sama pripomogla k arobnosti 0e tako skrivnostnih krajev tam okoli.

Pa Golica: ob povratku z vrha, se spomnim dveh starejih gospa, ki sta sedeli sredi travnika narcis, se smejala, malicali, u0ivali v dru0bi druga druge ... Pa sem pomislila: ja, takole si 0elim tudi sama pre0ivljati gorske dneve v svojih "starejih" zrelezih letih.

Pa Glinz ica - prelepa skrita dolina, ki je sama ne bi nikoli odkrila, pa - nekako ne pomislim prvo na Primorsko, ko se odlo am za naslednji potep po gorah.

Vzpon na Tolsto Kozuto, kjer me je spremljal moj mali filozof Erazem in do0ivel krst za svoj prvi osvojeni dvatiso ak! Ja, kako je bil pa va0en in pomemben. Kasneje me je ze ve krat sprazeval, zakaj jih je dobil po riti, ko je bil pa priden in prizel na vrh. Ne more pozabiti tudi osli ka ni0je na planini pod Tolsto Kozuto, ki mu je "ukradel" jabolko iz rok ... in ze in ze bi lahko naztevala ...

Akcija me je duhovno nadgradila, mi dala ze nekaj ve , kar sicer tudi sama ali v krogu meni dragih ljudi 0e ve let iz em in tudi najdem v nazih prelepih gorah, u0ivala sem v spoznavanju novih ljudi, naza ekipa se mi zdi resni no enkratna, u0ivala v opazovanju mojih malih dveh nadobudne0ev, koliko imata energije, veselja v sebi. Priznam, saj v asih je bilo te0ko, zjutraj - otroci, pa njihovo nerganje, zakaj morajo spet vstati, pa iti v gore, ko bi spali, gledali risanke ... ampak na koncu: vedno smo prizli dobre volje domov, pa eprav utrujeni. No ja, starzi utrujeni! Smo se pripeljali domov, pa je rekel Alja0: "Mami, jaz grem na kolo."

Upam, da se sre amo tudi v naslednji sezoni, da bomo pre0iveli ze veliko lepih trenutkov skupaj!

Na koncu pa zahvala tudi ostali ekipi, Tini, ki nosi v sebi neko neverjetno umirjenost same s seboj; tako kot se zna ona pribli0ati otrokom in jih voditi v trenutkih, ko nastopi rahla naveli anost, utrujenost in jih preko zanimivega pogovora zamotiti ... resni no, ne poznam veliko takih ljudi.

Hvala tudi Frenku, Milki, Vitu, pa ostalim fantom, ... Sazu, ki je vodil nazo skupino skozi "labirint" klinov proti Triglavu in nazaj, res ste bili enkratna ekipa!

Utrinek 3

Teoko re em, da je bilo sre no naklju je, ker v naklju ja ne verjamem. Vsekakor pa je bilo sre no; kratka predstavitev projekta v žurnalu. Takoj sem pomislila: «To bi bilo pa super za nas!» Tako se je za elo..Hitra reorganizacija etrtkovih ve erov, da smo lahko prizli poslužat zanimiva predavanja in seveda psihi ne priprave otrok za nedeljske izlete.

Pred prvim izletom je Matic, naz mlajzi sedemletni sin, na son no jutro vzkliknil: «Kaj, tako lep dan bomo zapravili za hojo v hribe?!» Ko smo se vra ali s hriba pa je, navduzen nad novimi prijatelji, rekel: «Hm, tale izlet je bil pa boljši kot sem mislil!» In od takrat naprej smo se vsi iskreno veselili vsake nedelje, ko je bil napovedan izlet.

Spoznali smo nove, krasne in zanimive ljudi, spoznavati smo za eli sebe, naze fizi ne in psihološke meje, natan neje smo za eli opazovati naravo, dobili boljši ob utek za so loveka, se veliko nau ili o nazih gorah, predvsem pa smo na teh pohodih nazli veselje in notranji mir.

Vsega lepega se tako ne da opisati, re em pa lahko, da je bilo naze sedemmese no dru0enje izkuznja, ki bi jo bilo zkoda zamuditi. Toplo jo priporo am vsem dru0inam, ki se 0elijo ze bolj povezati med seboj in s seboj in seveda z naravo, pa ne vedo to no kje in kako za eti.

Iskrena hvala vsem!

Utrinek 4

Naze dru0enje nama je obogatilo 0ivljenje. Spoznala sva zelo prijetne ljudi, stkala nova prijateljstva ... resni no prijetno se je dru0iti s podobno misle imi ljudmi, ki znajo ceniti lepoto narave, gorski svet, ki te vsakokrat znova napolni z energijo in veseljem, da la0je prebrodiz nesmisle, zlaganost in tekmovalnost mesta. Sre na sem, da se je nazih poti veselil tudi Miha, ki npr. ni mogel skriti navduzenja in za udenja nad cveto imi strminami narcis, hoji med oblaki, ko je veter ponesel meglice ez Kofce goro, ko je kljub strmi poti na Vizevnik ob povratku rekel, da bi se 0ešel ponovno povzpeti nanj in ko so bile njegove prve besede, ko se je v nedeljo prebudil doma - mami, lepo mi je bilo v hribih in ko me je skoraj strahoma vprazal, e je bila pot na Triglav naza zadnja skupna pot ...

Zase lahko iskreno trdim, da je to bila ena mojih boljših odlo itev v 0ivljenju. Ne samo, da smo se nau ili odgovornega zahajanja v gore, pridobili razli ne "gorske" izkuznje, predvsem sem sre na, da sem premagala svoj strah in kar je najpomemnejše, da to veselje lahko delim tudi z Mihom, kar pa se brez vaze pomo i, znanja, izkuzenj in potrpe0ljivosti ne bi uresni ilo ...

Utrinek 5

Odlo itev, da se pridru0imo akciji "10" dru0in na Triglav, je bila ena izmed boljših odlo itev v nazem dru0inskem 0ivljenju. Za eli smo s pripravami na pohajkovanje po gorah ; od teorije, do prakse. Predavanja, ki jih je Gorska ro0a organizirala za udele0ence te akcije, so postavila dober temelj, saj so bile pokrite tako teme varnosti v gorah, kot tudi oprema,

obnazarje v gorah, do same botanike in celo fotografije.. Pri tem ni manjkalo niti sre anje na temo dru0ine in njenih vrednot ... niti izdelava tort Triglavk, ki so nastale tudi s pomo jo u encev slaz i arske zole.

Z veliko ljubezni in prostega asa je nekaj vodnikov in organizatorjev spremljajo celotno skupino od samega za etka, ko smo komaj zmogli prilesti na Slivnico, pa do zmagovite osvojitve Triglava, kjer so nas pozitivno presenetili nazi najmlajzi. Pomo in dobra organizacija sta celotni skupini pomagala, da je relativno z lahkoto osvojila ta cilj. Pri tem je bilo vedno dobro poskrbljeno za varnost, kar nam je starzem ze posebej veliko pomenilo.

V okviru akcije smo si ogledali izjemno lepe hribovske to ke, pot je bila vedno prilagojena otrokom, postanki v naprej razmizljeni (vedno ob pravem asu, na pravem mestu). Poleg vsega tega pa se je skupina zelo lepo povezala, saj smo si med seboj na nek na in precej razli ni, pa vendarle podobni. Skupaj u0ivamo in se spodbujamo, dru0imo in zabavamo. Prepri ani smo, da nobenemu od udele0encev ni 0al, da se je pridru0il akciji, celo nasprotno, velika ve ina bo z dru0enjem nadaljevala tudi v okviru nadaljevalnega te aja Gorske ro0e. Najlepza hvala vsem za prijetno dru0enje na nazih pohodih, Gorski ro0i pa za odli no organizacijo, veliko ljubezni in spodbud ter za vez, ki smo jo spletli med seboj.

Tone Lamovjek

P.s.: Nasvidenje v akciji Z dru0inami osvojimo Triglav 2013

 Posebna zahvala trgovini [PROMONTANA](#) za delno sofinanciranje pri nakupu elad za otroke in potovalni agenciji [ALPETOUR](#) za delno sofinanciranje pri najemu avtobusa.

